

ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΑΓΡΙΟΥΣ

Λίγα λόγια:

- ✘ Μέσα στα πλαίσια της Ευέλικτης ζώνης οι μαθητές της Γ' και Δ' τάξης του 11^{ου} Δημοτικού σχολείου, ξεδίπλωσαν τις συγγραφικές τους ικανότητες και έγραψαν τις ιστορίες που ακολουθούν.
- ✘ Ιστορίες χριστουγεννιάτικες, ιστορίες περίεργες με διαφορετικά ζώα από αυτά που ξέρουμε, ιστορίες πραγματικά για «αγρίους», παραμύθια βγαλμένα από την παιδική τους φαντασία!

ΧΑΡΑ ΤΕΤΑΓΙΩΤΗ Γ'-Δ' 2014

Τα ξωτικά του Άι Βασίλη.

Είναι η νύχτα των Χριστουγέννων.

Το χιόνι έχει σκεπάσει τα πάντα.

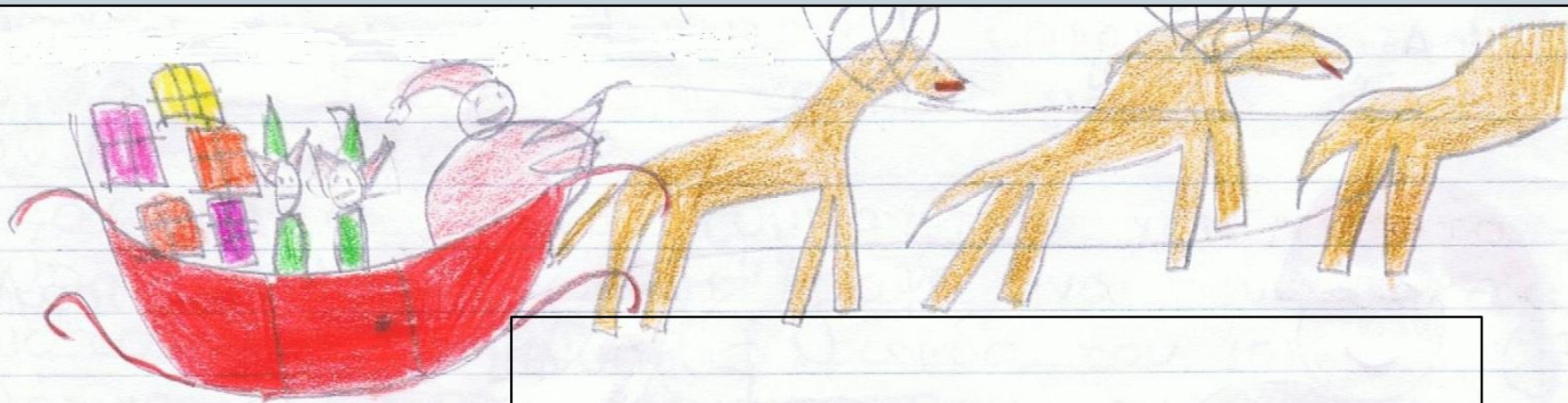
Όλα τα παιδιά του κόσμου περιμένουν με ανυπομονησία τον Άι-Βασίλη για να τους φέρει τα χριστουγεννιάτικα δώρα .

Αμέσως μόλις νύχτωσε ,ξεκίνησε από το Βόρειο πόλο ,όπου βρίσκεται το εργαστήριο του ,για να μοιράσει τα δώρα σε όλα τα καλά παιδιά.(γιατί όπως όλοι ξέρετε ο Άϊ Βασίλης δε δίνει δώρα στα άτακτα παιδιά).

Φόρτωσε τα δώρα πάνω στο έλκηθρο του ,το οποίο το σέρνουν τάρανδοι ,πήρε μαζί του τους δύο βοηθούς του τα ξωτικά, τον Δωρούλη και τον Ευχούλη και όλοι μαζί πέταξαν ψηλά στον ουρανό .

Για να μοιράσουν ,μέσα σε μια νύχτα τα δώρα σε όλα τα παιδιά έπρεπε να βιαστούν....

Καθώς προχωρά η νύχτα ο Άιβασιλης μοιράζει όλο και περισσότερα δώρα στα παιδιά.

Οι τάρανδοι πετάνε πολύ γρήγορα ψηλά στον νυχτερινό ουρανό, ο οποίος φωτίζει με όλα του τα αστέρια το δρόμο .

Το έλκηθρο πετά πάνω από πόλεις και χωριά σε πεδιάδες ,βουνά ,νησιά, θάλασσες και ωκεανούς .

Ο Άι Βασιλης και οι βοηθοί του μοιράζουν όσο πιο γρήγορα μπορούν τα δώρα .

- 'ΕΕΕ!! Κάντε γρήγορα πρέπει να τελειώσουμε πριν μας βρει το πρωί!!
«έλεγε ο Άι βασιλης στα ξωτικά του τον Ευχούλη και τον
Δωρούλη..»

Ενώ το έλκηθρο είχε σταματήσει πάνω σε μια χιονισμένη στέγη και ο Άι-Βασιλης με τα ξωτικά μοίραζαν τα δώρα στα παιδιά του σπιτιού, ο ευχούλης γλίστρησε στο παγωμένο χιόνι και δεν πρόλαβε ανέβει στο έλκηθρο, το οποίο ήδη είχε πετάξει για να συνεχίσει το ταξίδι του.

-Σταθείτε!

Αλλά το έλκηθρο
χάθηκε μέσα στα
σύννεφα και ο
δύστυχος

Ευχούλης, έμεινε
να κοιτάει το
σκοτεινό ουρανό.

-Τώρα τι θα κάνω;
Μουρμούρισε ο
Ευχούλης
στεναχωρημένος..

-Πρέπει να τους βρω
οπωσδήποτε, διαφορετικά δε
θα ξαναδώ τους φίλους μου
στο Βόρειο πόλο.

Τότε σκέφτηκε να ζητήσει βοήθεια από τους ανθρώπους

Ως βοηθός του Αι Βασίλη είχε κατασκευάσει και μοιράσει
χιλιάδες δώρα για τα παιδιά των ανθρώπων ..Ας έκαναν και
αυτοί τώρα με τη σειρά τους κάτι για το άτυχο ξωτικό!

Δίχως καθυστέρηση μπήκε στην καμινάδα μέσα από το σπίτι για να ζητήσει βοήθεια. Μέσα στο σπίτι όλοι οι άνθρωποι κοιμόντουσαν.

Όσο και να φώναζε κανείς δεν τον άκουγε. Άλλωστε κανείς δεν μπορεί να ακούσει, αλλά ούτε και να δει τα ξωτικά. Κουρασμένος και στενοχωρημένος ο Ευχούλης κάθισε κάτω από το χριστουγεννιάτικο δέντρο και άρχισε να κλαίει.

-Γιατί κλαίς; Ακούστηκε μια φωνή ...

Ο Ευχούλης σαοτισμένος κοίταξε από δώ, κοίταξε από κει και είδε μια κούκλα να βγαίνει από το σωρό με τα δώρα!

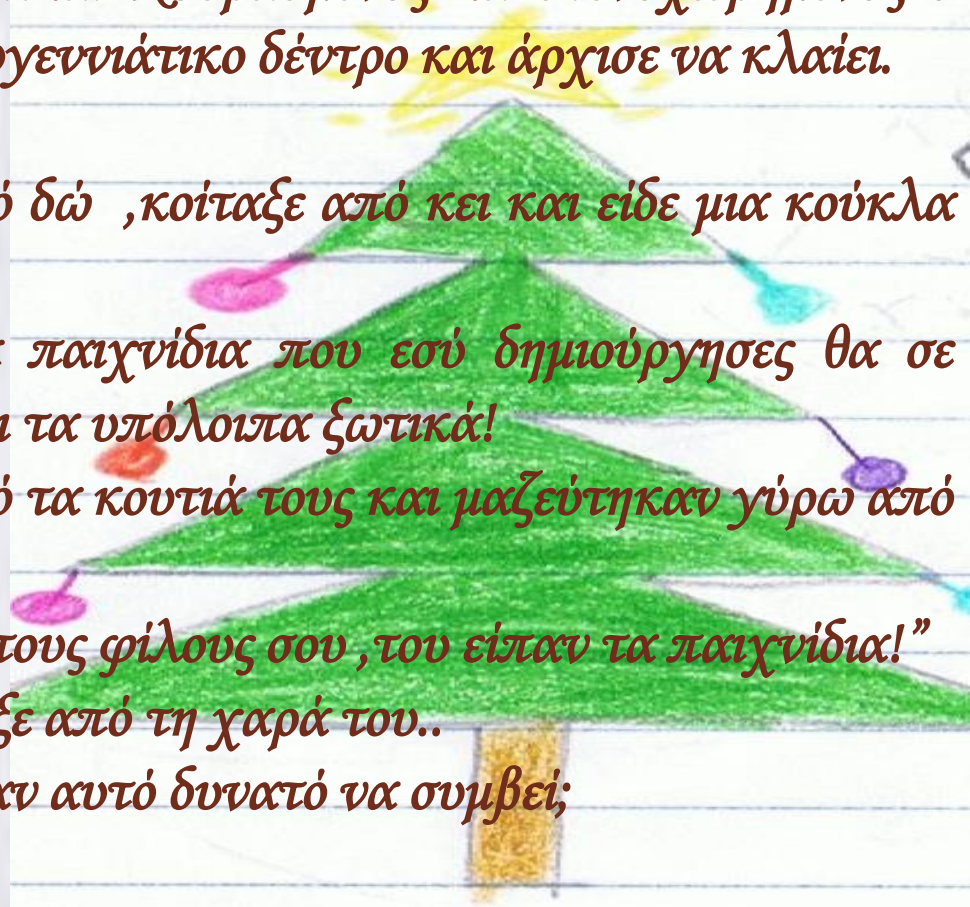
-Μη στεναχωριέσαι, εγώ και όλα τα παιχνίδια που εσύ δημιούργησες θα σε βοηθήσουμε να βρεις τον Άι βασίλη και τα υπόλοιπα ξωτικά!

Αμέσως όλα τα παιχνίδια βγήκαν από τα κουτιά τους και μαζεύτηκαν γύρω από τον Ευχούλη.

-"Όλοι θα σε βοηθήσουμε να ξανάβρεις τους φίλους σου, του είπαν τα παιχνίδια!"

Ο Ευχούλης όταν το άκουσε αυτό πέταξε από τη χαρά του..

Στη συνέχεια αναρωτήθηκε πως θα ήταν αυτό δυνατό να συμβεί;

Η νεράιδα
Αστερόσκονη

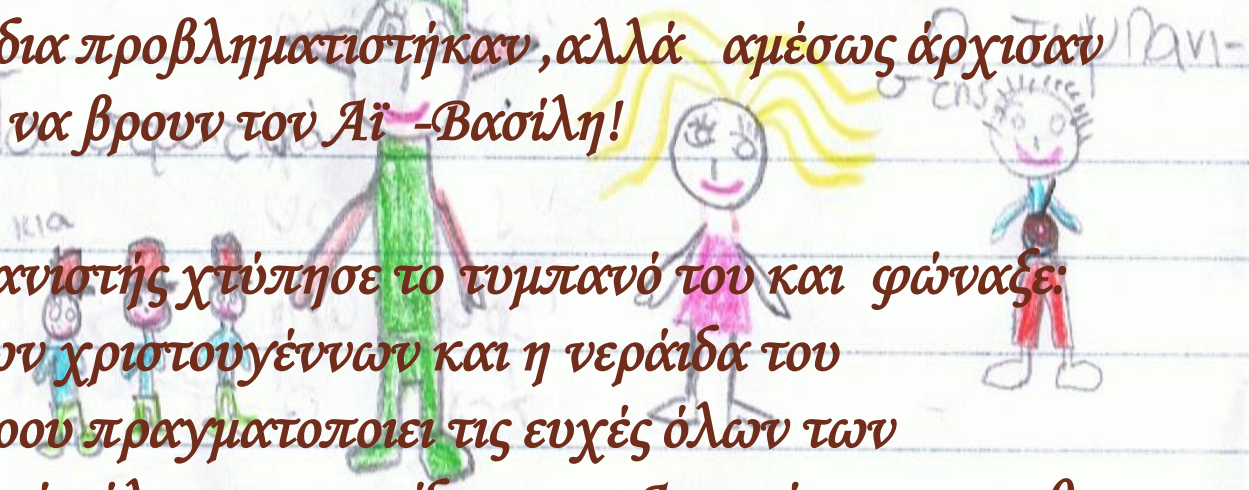
- Μα πως θα τα καταφέρετε ;
- Πως θα με βοηθήσετε να βρω το έλκηθρο με τους ταράνδους ;
- Το ξέρετε ότι πετάει τόσο μα τόσο γρήγορα; Τώρα θα βρισκεται πολυ μακριά....

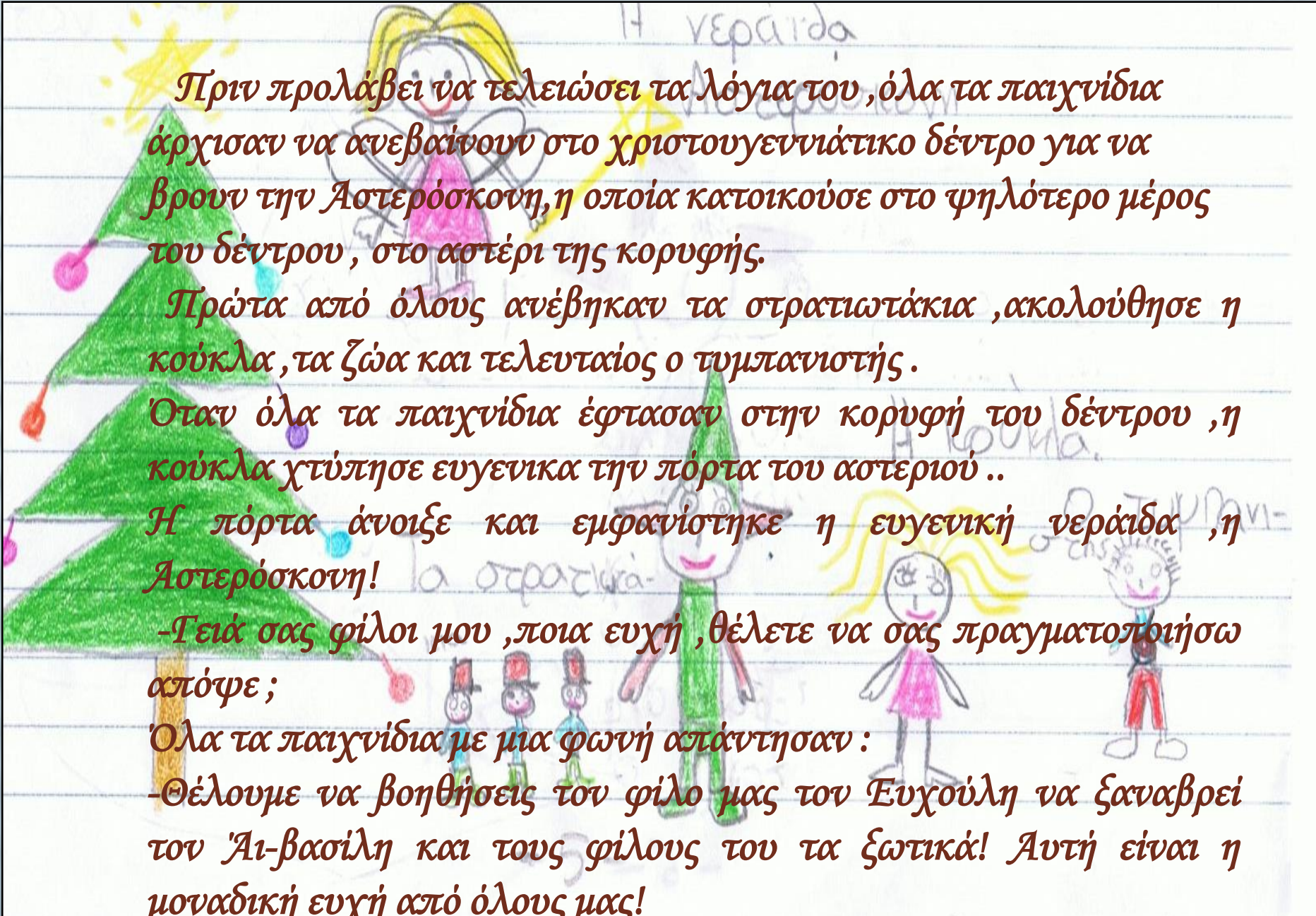
Για μια στιγμή τα παιχνίδια προβληματιστήκαν ,αλλά αμέσως άρχισαν να ψάχνουν τρόπους για να βρουν τον Αϊ -Βασίλη!

Ξαφνικά ο μικρός τυμπανιστής χτύπησε το τυμπανό του και φώναξε:

-Απόψε είναι η νύχτα των χριστουγέννων και η νεράιδα του χριστουγεννιάτικου δέντρου πραγματοποιει τις ευχές όλων των παιχνιδιών. Θα πάμε λοιπόν όλα τα παιχνίδια στην Αστερόσκονη και θα την παρακαλέσουμε να μας βοηθήσει...

Η κούκλα.

Πριν προλάβει να τελειώσει τα λόγια του, όλα τα παιχνίδια άρχισαν να ανεβαίνουν στο χριστουγεννιάτικο δέντρο για να βρουν την Αστερόσκονη, η οποία κατοικούσε στο ψηλότερο μέρος του δέντρου, στο αστέρι της κορυφής.

Πρώτα από όλους ανέβηκαν τα στρατιωτάκια, ακολούθησε η κούκλα, τα ζώα και τελευταίος ο τυμπανιστής.

Όταν όλα τα παιχνίδια έφτασαν στην κορυφή του δέντρου, η κούκλα χτύπησε ευγενικά την πόρτα του αστεριού..

Η πόρτα άνοιξε και εμφανίστηκε η ευγενική νεράιδα, η Αστερόσκονη!

-Γεια σας φίλοι μου, ποια ευχή, θέλετε να σας πραγματοποιήσω απόψε;

Όλα τα παιχνίδια με μια φωνή απάντησαν:

-Θέλουμε να βοηθήσεις τον φίλο μας τον Ευχούλη να ξεναβρεί τον Άι-βασίλη και τους φίλους του τα ξωτικά! Αυτή είναι η μοναδική ευχή από όλους μας!

Η Νεράιδα θέλησε να μάθει την ιστορία του Ευχούλη, αμέσως κατέβηκε από το δέντρο για να τον συναντήσει.

Εκείνος μόλις την είδε της διηγήθηκε την περιπέτειά του.

Τότε η καλή νεράιδα τον άγγιξε με το ραβδί της και ένα μαγικό σύννεφο σήκωσε τον Ευχούλη για να τον μεταφέρει στο έλκηθρο.

Πριν προλάβει να βγει από την καμινάδα του σπιτιού, ο Ευχούλης πάνω στο μαγικό σύννεφο φώναξε στην νεράιδα και σε όλα τα παιχνίδια:

-Ευχαριστώ πολύ και καλά Χριστούγεννα σε όλους !!!!

Μόλις το μαγικό σύννεφο βγήκε στον ουρανό ,άρχισε να τρέχει παρα πολύ γρήγορα και σε λίγα μόλις λεπτά ,βρισκόταν πάνω από το έλκηθρο του Άι βασίλη ..Ο Ευχούλης έκανε ένα άλμα και προσγειώθηκε στο έλκυθρο ,δίπλα ακριβώς στον Ζωρούλη .

Ο Άι –Βασίλης είπε στον Ευχούλη :

-Καλά που ήσουν τόση ώρα εεεεε;;;

-Εχουμε **τελειώσει** με τα δώρα !

Ο Ευχούλης δεν είπε τίποτε ,απλά χαμογέλασε ..

Όλοι μαζί τότε ξεκίνησαν για το ταξίδι της επιστροφής στο Βόρειο Πόλο για να γιορτάσουν με τα υπόλοιπα ζωτικά!

Τ Ε Λ Ο Σ !

ΗΛΙΑΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥΤ' -Α' 2014

ΈΝΑ ΟΝΕΙΡΕΜΕΝΟ ΤΑΞΙΔΙ

Κοντεύουν Χριστούγεννα , όλα έξω είναι άσπρα από το χιόνι και όπως όλα τα παιδάκια , έτσι και ο μικρός Νικόλας περιμένει να του φέρει το δώρο του ο ΑϊΒασίλης, κάτω από το χριστουγεννιάτικο δέντρο .

Ο μικρός ξυπνάει και τρέχει γρήγορα στο δέντρο, όμως δεν βρήκε ο καημένος κανένα δώρο!

Έτσι ζητάει από τη μαμά του να γράψουν μαζί ένα ακόμη γράμμα για τον Άγιο Βασίλη...

«Άγιε μου Βασίλη ξέχασα στο γράμμα που σου έστειλα να βάλω διεύθυνση και γι' αυτό ίσως δε μπόρεσες να μου αφήσεις το δώρο μου!

Γι' αυτό το λόγο σου γράφω ξανά μαζί με τη μαμά μου για να είμαι σίγουρος αυτή τη φορά , ότι θα βρεις και το δικό μου σπίτι.!

Η μαμά του Νικόλα πήρε το γράμμα και του υποσχέθηκε ότι θα το στείλει στον Άι Βασίλη. Όμως ήταν αργά και ο Νικόλας έπρεπε να κοιμηθεί...

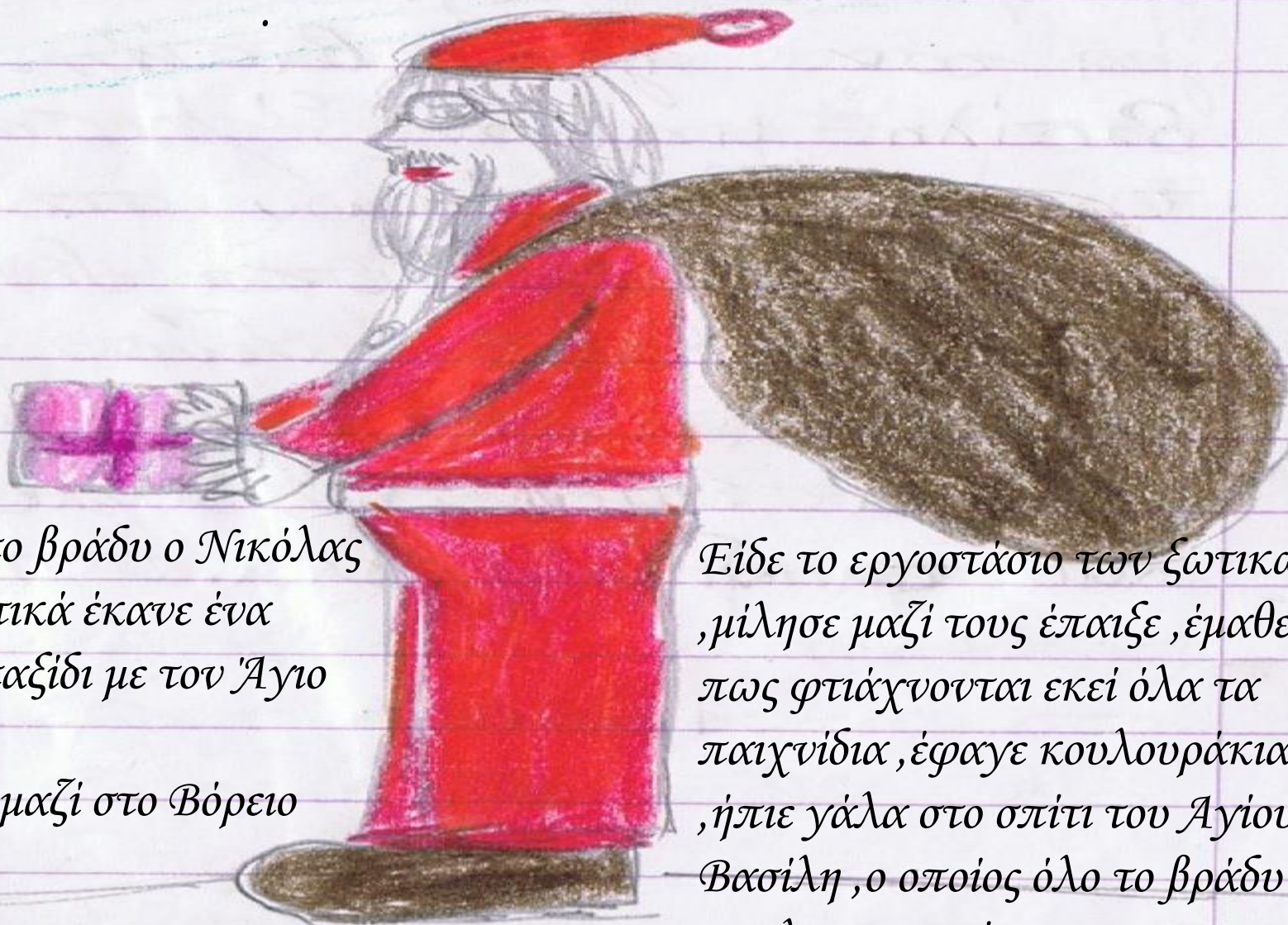
Ξαφνικά μέσα στη νύχτα ακούει να χτυπάνε κουδουνάκια και ξύπνησε.. Κοιτάξε έξω από το παράθυρο και είδε το έλκηθρο του Άι Βασίλη να σταματάει στη σκεπή του διπλανού σπιτιού.

-Έλα Νικόλα ,για σένα ήρθα ακούστηκε μια φωνή!

Ο Νικόλας χωρίς να το σκεφτεί έτρεξε και μπήκε στο έλκηθρο.

-Αυτό θα είναι το πιο ονειρεμένο ταξίδι που θα κάνεις ποτέ Νικόλα ,κρατήσου γερά

-Εμπρός καλά μου
ελαφράκια!!!

Εκείνο το βράδυ ο Νικόλας
πραγματικά έκανε ένα
μαγικό ταξίδι με τον Άγιο
Βασίλη .

Πήγανε μαζί στο Βόρειο
Πόλο

Είδε το εργοστάσιο των ζωτικών
,μίλησε μαζί τους έπαιξε , έμαθε
πως φτιάχνονται εκεί όλα τα
παιχνίδια , έφαγε κουλουράκια
, ήπια γάλα στο σπίτι του Αγίου
Βασίλη , ο οποίος όλο το βράδυ
του λεγε ιστορίες

Στο γυρισμό ο Νικόλας χάζευε τη θέα από ψηλά και προσπαθούσε να καταλάβει αν όλα αυτά που έζησε ήταν ένα όνειρο η ήταν η αλήθεια!

Όταν έφτασε χαιρέτησε τον Άγιο Βασίλη.

Την άλλη μέρα το πρωί η μητέρα του τον φώναξε να ξυπνήσει ..

-Άντε Νικόλα που είσαι ; Έλα να δεις το δώρο σου!!

Ο Νικόλας ξύπνησε σαοτισμένος και βρήκε στην τσέπη του τρίμματα από κουλουράκια ίσια με αυτά που έτρωγε στο σπίτι του Άγιου Βασίλη...

Έτρεξε στο δέντρο και βρήκε ένα πακέτο με το όνομά του.

Ήταν και ένα σημειώμα που έγραφε:

«Να θυμάσαι μικρέ μου το ονειρεμένο μας ταξίδι»

Εκείνα τα χριστούγεννα θα μείνουν αξέχαστα στο μικρό Νικόλα!!

Λάμπρος Μπαλογιάννης - Δ' 2014

Κ α λ ω σ ό ρ ι σ ε ς Ά γ ι ε Β α σ ί λ η

Παραμονή πρωτοχρονιάς και ο Άγιος Βασίλης φόρτωνε τα δώρα στο έλκηθρό του .

*Απο κοντά το ποντικάκι του βοηθούσε,
ενώ ο αέρας σφύριζε σαν τρελός!!!ΦΟΥΟΥΟΥΟΥ!!!
Τα γένια του ανέμιζαν και έπεφταν μπροστά στα μάτια του!
-«Δε βλέπω τίποτε! »Είπε γελώντας !
-«Πρόσεχε Άγιε Βασίλη ,θα πέσει ο σάκος με τα δώρα» , του φώναξε ο
γατούλης πάνω απο το έλκυθρο!
-«Μη μου λές τέτοια γατούλη»έκανε ο Άγιος Βασίλης και κράτησε ακόμη πιο
σφιχτά τα δώρα στην αγκαλιά του!
Ύστερα βοήθησε το ποντικάκι να ανέβει στο έλκυθρο και φώναξε:
« Κρατήσου γερά , ξεκινάμε !»*

Η νύχτα ήταν παγωμένη και άγρια, ο Άγιος Βασίλης οδηγούσε επιδέξια το έλκηθρο, ο αέρας όμως το πήγαινε πότε απο δω και πότε απο κει ...

-«Πρόσεχε Άγιε Βασίλη, Πρόσεξε το σάκο!!» Φώναξε το ποντικάκι!

Ο Λαγός και η χελώνα

ΕΥΘΥΜΙΟΣ ΜΠΙΜΠΙΚΟΣ Α- 2013 -2014

Μια φορά και ένα καιρό υπήρχε ένας λαγός και μια χελώνα.

Ο λαγός κοροΐδευε τη χελώνα, επειδή περπατούσε αργά.

Αυτό ήταν άδικο όμως για τη χελώνα γιατί απο γεννησιμιού της ήταν έτσι λόγω κατασκευής!

Κάποια στιγμή ο λαγός μέσα στη ζάλη της υπεροψίας του, πρότεινε στη χελώνα να κάνουν έναν αγώνα για να δούν ποιός θα ήταν πιο γρήγορος!

Εκείνη τη στιγμή η χελώνα δεν ήξερε τι να πει και έτσι απάντησε θετικά!

Συμφώνησαν λοιπόν πως η αναμέτρηση θα άρχιζε στις 6:00 μμ και όρισαν σημείο συνάντησης τη γραμμή εκκίνησης!

Ή κρίσιμη ώρα έφτασε!

Ο λαγός ξεκίνησε πρώτος φυσικά και η χελώνα ακολουθούσε με δυσκολία!

Για κάποια στιγμή ο λαγός πείνασε και έκατσε να φάει ένα χαμπουρκερ και ύστερα ήπια ένα καροτοχυμό για χώνευση!

Έτσι όπως ήταν σιγουρος για τη νίκη του γεμάτος αλαζονεία σκέφτηκε πως καλό θα ήταν να πάρει και ένα υπνάκο!

Φυσικά και '100 ώρες να κοιμόταν αυτή η αργή χελώνα που κουβαλάει μαζί της και ένα σωρό βάρο, δε πρόκειται ούτε καν να τον φτάσει!

Έτσι νόμιζε όμως ο φουκαράς!

Η χελώνα κούτσα κούτσα πλησίαζε στο
τέρμα.

Ο λαγός αγχωμένος άρχισε να τρέχει
βάζοντας τα δυνατά του .

Όμως ήταν πλέον αργά!

Η χελώνα πέρασε τη γραμμή τερματισμού
και ολοκάθαρα πλέον ήταν αυτή ο νικητής
του αγώνα!

Ας σκεφτούμε λοιπόν το πάθημα αυτό του
λαγού και ας έχουμε το νού μας ,γιατί
υπάρχουν πολλά ζωάκια που θα
συναντήσουμε στην πορεία μας!

Άλλα αργά ,άλλα πιο γρήγορα ,το καθένα
ομως με τις χάρες του...

Αλεξάνδρα Μπιμπίκου Δ΄ 2013-2014

Η Κιτρινοσκουφίτσα και ο λύκος

Μια φορά και ένα καιρό
ήταν μια κακιά
κιτρινοσκουφίτσα και
έναν καλό λύκο που
έπαιζε κάθε μέρα με τα
ζώα!

Ναι ναι πρόκειται για ένα
διαφορετικό λύκο.

Στο λύκο αυτό άρεσαν τα
φρούτα και όχι το
κρέας, ενώ αντίθετα στη
κιτρινοσκουφίτσα άρεσε
το κρέας!

Ο λύκος πήγε στη
γιαγιά του να τη δει
και να της πάρει λίγα
φρούτα και λουλούδια.
Φεύγοντας από τη
γιαγιά του συνάντησε
την κιτρινοσκουφίτσα η
οποία του ζήτησε να
ξεχάσουν τα παλιά και
αν γίνουν φίλοι.
Έτσι λοιπόν και έγινε
,πότε ξαναδεν
λογομάχησαν και
έζησαν αυτοί καλά και
εμείς καλύτερα!

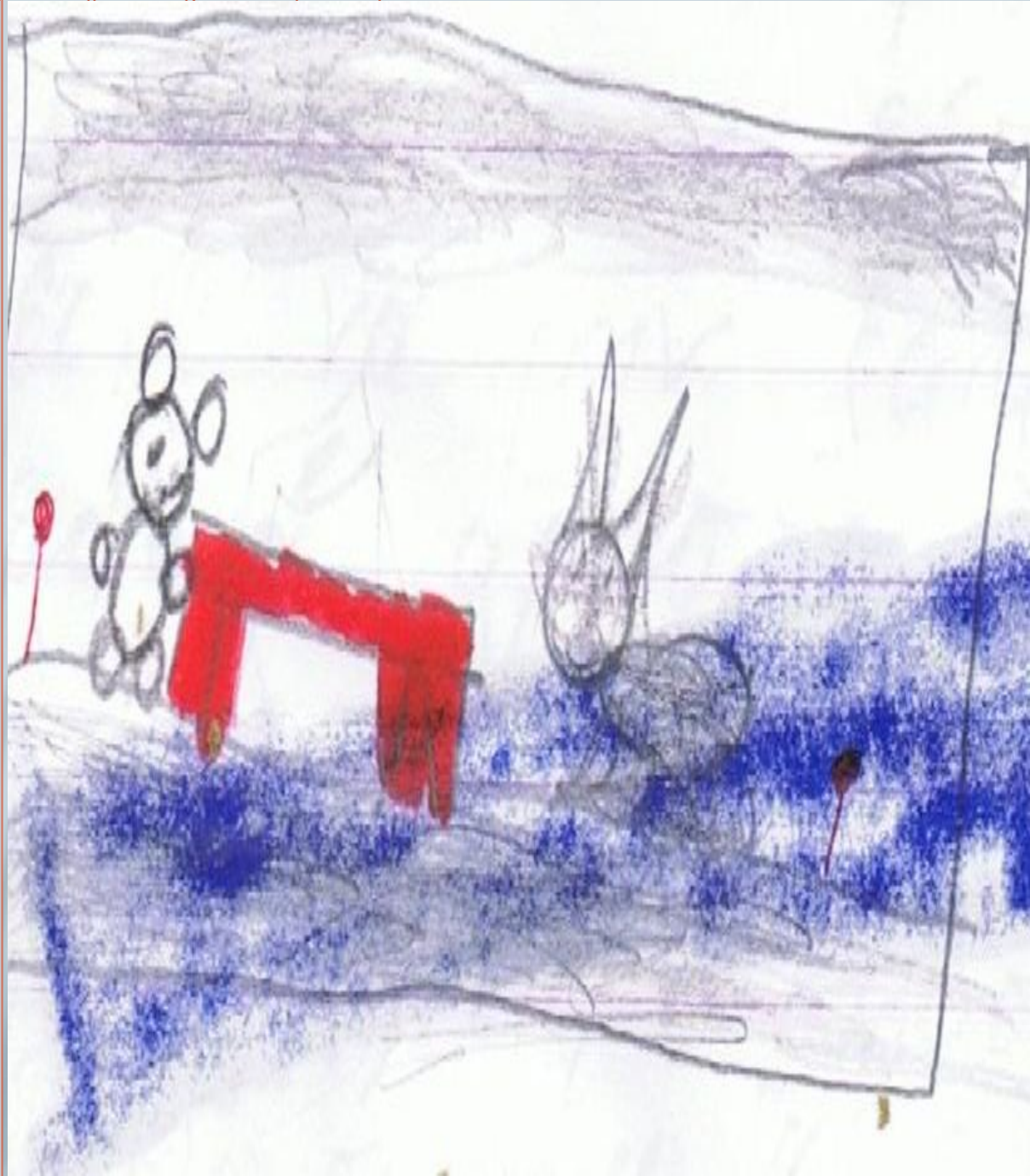

Αλεξάνδρα Μπιμπίκου Δ΄ 2013-2014

Η Πορτοκαλιόσκουφιτσα

Κάποτε σε ένα μακρινό
δάσος, ζούσε ένας καλός
λύκος και ένα κακό
κορίτσι, η
πορτοκαλοσκουφίτσα, η
οποία ήταν μια μακρινή
ξαδέρφη της
κοκκινοσκουφίτσας αν
θυμάστε και απλή
συνωνυμία της
κιτρινοσκουφίτσας όσον
αφορά το σκουφί και όχι
τα χρώματα!

Μια μέρα ο λύκος αρρώστησε
,είχε άσχημο στομαχόπουνο!
Μάλλον είχε φάει καποιο ζώο
άρρωστο.
Έτσι αποφάσισε να πάει στον
γιατρό.
Αυτός του συνέστησε να μην
ξαναφάει ζώα ,κρέας δλδ και
να πάψει να είναι σαρκοφάγος!
Έτσι λοιπόν ένα νέο
διαιτολόγιο μπήκε στη ζωή του
λύκου ,το χορτάρι..
Έχε γούστο σκέφτηκε να
αρχισουν και τα ελάφια να
τρωνε κρέας και να έρθει
τούμπα όλη η τροφική
αλυσίδα!!!!

Απο την άλλη πλευρά ζούσε
και ένα κορίτσι όπως
προαναφέραμε η
πορτοκαλοσκουφίτσα!
Τι το ιδιαίτερο είχε;
Ήταν ανάποδη και
γκρινιάρικη και τρομερό
πειραχτήρι!

Δεν 'άφηνε τίποτε να πέσει
κάτω, πείραζε όλα τα ζώα
συνεχώς!

Ήταν όλο κατσουφιασμένη
και όποιο ζωάκι μικρό
έβλεπε ή και μεγάλο έβαζε
τις φωνές και το έδιωχνε
λέγοντάς του πως θα το
φάει ο λύκος!

Την άλλη μέρα ο λύκος
έφαχνε κάτι να φάει .Βρήκε
κάτι νόστιμα φύλλα.

Ξαφνικά η
Πορτοκαλοσκουφίτσα του
είδε και είπε:

Μπα μπα τι έχουμε εδώ ;

-Τι σόι λύκος είσαι εσύ;

-Αντι να τρώς κανα ζωάκι
τρώς χορτάρια και φύλλα;

-Μπας και είσαι
χορτοφάγος;

-Μήπως σε αμόλησε
κανένας οικολόγος και δεν
είσαι φυσιολογικός;

Λέξη δε μπορούσε να σταυρώσει ο καημένος ο λύκος με αυτήν τη πολυλογού, αλλά χωρίς να φοβηθεί απάντησε :

-Ο γιατρός μου είπε να μην ξαναφάω ζώα .Θα πρέπει να τρώω πολλά φρούτα και χόρτα!

-Αλδ τώρα δε θα με φάς;ρώτησε η Πορτοκαλοσκουφίτσα!

-Όχι δε θα σε φάω είπε ο λύκος ,στο είπα πως άλλαξα διατροφή!

-Αν συνεχίσεις έτσι θα καταστρέψεις τόσα και τόσα παραμύθια!

Τον αγαπημένο φόβο των παιδιών ,είπε η Πορτοκαλοσκουφίτσα!

-Αχ εσύ δε καταλαβαίνεις τι κακό προκαλείς πειράζοντας και κηνυγώντας όλα τα τα ζώα του δάσους. Σταμάτα τη συμπεριφορά αυτή και επίσης σταμάτα να πετάς κάτω ότι τρώς !Ένα σωρό σκουπίδια

Ίσως τελικά αυτό να φταιγε, Μάλλον έφαγα καποιο απο τα σκουπίδια που είχες πετάξει, απάντησε ο λύκος! Έτσι λοιπόν με τα πολλά συμφιλιώθηκαν και υποσχέθηκε ο ένας στον άλλο να είναι προσεκτικοί απο δω και περα.

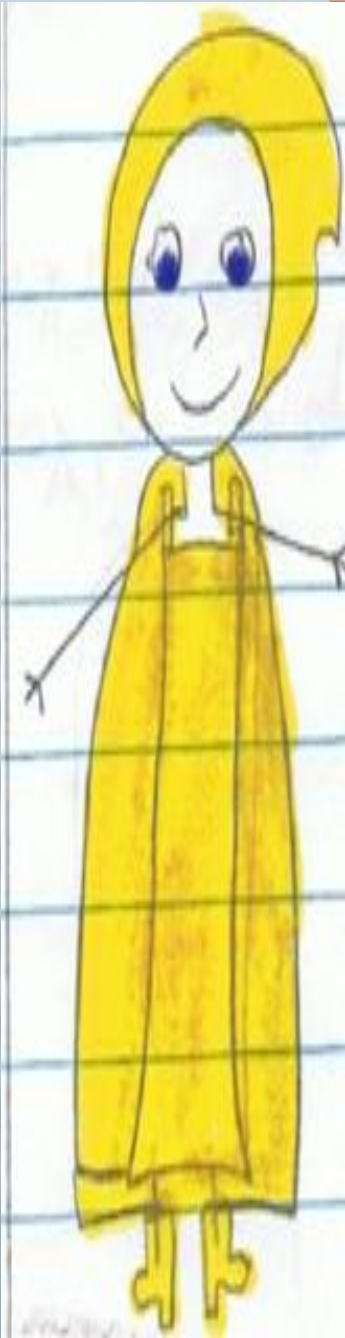
Ο λύκος υποσχέθηκε τι θα έτρωγε μόνο τα γέρικα και άρρωστα ζώα και η Πορτοκαλοσκουφίτσα, θα αγαπούσε όλα τα ζωα και ιθα πρόσεχε το χώρο τους!

ΧΑΡΑ ΤΕΤΑΤΙΩΤΗ Γ' -Α' 2014

Η ΚΙΤΡΙΝΟΣΚΟΤΦΙΤΣΑ

Μια φορά και έναν καιρό σε ένα πολύ παλιό σπίτι στην άκρη ενός τρομακτικού δάσους ζούσε η κακιά κιτρινοσκουφίτσα ...

Σε αυτό το τρομαχτικό δάσος δεν άνθιζαν ποτέ λουλούδια και ούτε κεληαδούσαν πουλιά και όλα τα ζώα του δάσους κρύβονταν τρομαγμένα στις φωλιές τους... Όλοι φοβόντουσαν την κακιά κιτρινοσκουφίτσα και τον πατέρα της!

*Μια μέρα ο πατέρας της λέει;
«Κιτρινοσκουφίτσα στο δάσος μας έχει έρθει ένας καλός λύκος και θέλει να κάνει τα λουλούδια να ανθίσουν, τα πουλιά να κελαηδήσουν και τα ζώα να βγούν από τις φωλιές τους.*

-'Αν γίνει κάτι τέτοιο εμείς θα χάσουμε την ησυχία μας ..κάτι πρέπει να κάνουμε «είπε ο πατέρας της κιτρινοσκουφίτσας»

-Ναι πατέρα έχεις δίκιο, θα πάω στο δάσος να το βρώ και να τον πιάσω με παγίδες.

Τότε ο πατέρας ετοίμασε γρήγορα ένα καλάθι με όπλα ,μαχαίρια ,παγίδες και ιτης το έδωσε .

Ηκιτρινοσκουφίτσα φόρεσε τη κίτρινη της κάπα ,πήρε το καλάθι και έφυγε στο δάσος να βρεί τον λύκο..

Αφού περπάτησε για αρκετή ώρα μέσα στο σιωπηλό δάσος άκουσε ξαφνικά κάτι ομιλίες.....

Πλησίασε σιγά σιγά προς τα εκεί και είδε σε ένα ξέφωτο το λύκο να μιλάει στα ζώα του δάσους. Γύρω του υπήρχαν ανθισμένα λουλούδια και πουλιά που τιτίβιζαν χαρούμενα..

Τα ζώα άκουγαν πολύ προσεκτικά αυτά που τους έλεγε ο λύκος. Ότι δηλ το δάσος είναι ιτο σπίτι τους και πρέπει να ζούν εκεί ελεύθερα χωρίς να φοβούνται ...

Μόλις η κιτρινοσκουφίτσα άκουσε αυτά τα λόγια έβγαλε απ στο καλάθι της τις παγίδες και ιτο όπλο της και άρχισε να σημαδεύει το λύκο.. Πριν προλάβει όμως να πυροβολήσει ένα σμήνος απο πουλια άρχισαν να τη τσιμπάνε .. Η κιτρινοσκουφίτσα παράτησε το όπλο και άρχισε να τρέχει για να γλιτώσει...

Τότε όλα τα ζώα του δάσους έπεσαν πάνω της και την πιάσαν.. Στη συνέχεια πήγαν και ιτο σπίτι του πατέρα της και πιάσαν και τον ίδιο..

΄τους έδιωξαν και τους δυο απο το δάσος ..

Απο τότε όλα τα ζώα ζούσαν ελεύθερα χωρίς φόβο στο δάσος που τώρα ήταν γεματο λουλούθια ανθισμένα και φωνες και τραγούδια!

Αλεξάνδρα Μπιμπίκου Δ΄ 2013-2014

Μια φορά και έναν καιρό ζούσε μια αρκουδίτσα που την έλεγαν κοιλιοδουλίτσα. Εκεί στο δάσος σε ένα σπίτι έμεναν μαζί της ο μπαμπάς της ο αρκούδος και η μαμά της και τα δυο αδερφάκια της τα οποία ήταν αγόρια! Ένα βράδυ η Κοιλιοδουλίτσα πείνασε. Σηκώθηκε από το κρεβάτι της και πήγε στην κουζίνα για να βρει κάτι να φάει. Η κοιλιοδουλίτσα έφαχνε απεγνωσμένα για μέλι! Μόλις άνοιξε το ντουλάπι ξάφνου μπροστά της εμφανίστηκε το βάζο με το μέλι. Αφού λοιπόν πεινούσε πάρα πολύ το άνοιξε και άρχισε να τρώει. Μόλις τελείωσε πήγε ευχαιστημένη για ύπνο!

Την άλλη μέρα το πρωί η φίλη μας η
Κοιλιοδουλίτσα κοιμόταν ακόμη , ενώ οι
άλλοι μόλις είχαν ξυπνήσει και ήταν και
πολύ πεινασμένοι. Μόλις είδαν το βάζο με
το μέλι άδειο κατάλαβαν πως το βράδυ
κάποιος είχε κάνει επιδρομή στο φυγείο
και αυτός ο κάποιος σίγουρα ήταν η
αχόρταχη αρκουδίτσα μας!
Όλη η οικογένεια λοιπόν ήταν αρκετά
θυμωμένη και περίμεναν με ανυπομονησία
την Κοιλιοδουλίτσα να ξυπνήσει!
Μόλις ξύπνησε της έδωσαν το άδειο βάζο
και ως τιμωρία την έστειλαν στο δάσος αν
βρει ένα μελίσι για να πάρει το μέλι !!!
Μόνο έτσι θα ξεπλήρωνε η φίλη μας στην
οικογένειά της αυτό που έκανε!
Η λαιμαργία πληρώνεται τελικά!

Λίγο αργότερα η Κοιλιοδουλίτσα πήγε στο δάσος για να εκπληρώσει την αποστολή της, έτσι ώστε να ξεθυμώσουν και οι γονείς της!

Ξαφνικά όμως πετάχτηκε μπροστά της ένα λιοντάρι πεινασμένο στο οποίο μάλιστα έτρεχαν και τα σάλια!

Η κοιλιοδουλίτσα άρχισε να τρέχει φοβισμένη, τρέμοντας ..

-Ω τι τιμωρία είναι αυτή για λίγο μελάκι, τώρα θα γίνω εγώ πρωινό σε αυτό το λιονταράκι, σκέφτηκε η φίλη μας!

-Βοήθεια, βοήθεια, φώναζε σαοτισμένη έχοντας σκαρφαλώσει πάνω σε ένα δέντρο...

Έτσι επειδή φοβόταν πάρα πολύ άρχισε να κλαίει.

Το λιοντάρι που δεν ήταν καθόλου μα καθόλου συναισθηματικό, σκαρφάλωσε και αυτό στο δέντρο, έτοιμο να τη φάει.

Τότε για καλή της τύχη τα αδέρφια της που είχαν ακούσει τις φωνές της έτρεξαν στο δάσος για να τη βοηθήσουν!

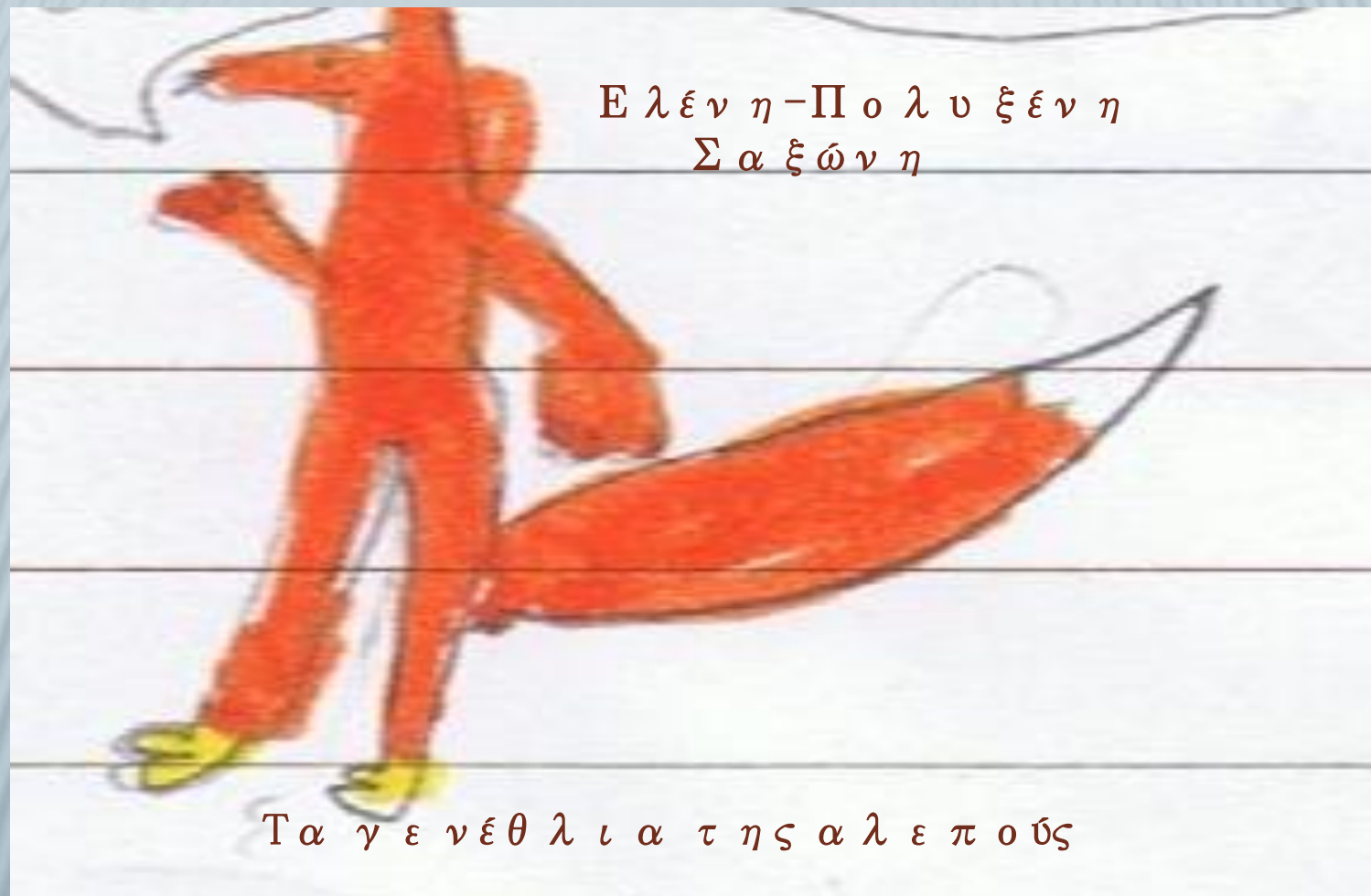
Μόλις είδαν το λιοντάρι πάνω στο δέντρο να προσπαθεί να φάει την αδερφή τους, πήραν πέτρες πολλές και άρχισαν να τις πετούν πάνω στο λιοντάρι!

Έτσι η κοιλιοδούλιτσα τη γλίτωσε και έτρεξε στην αγκαλιά της μαμάς της!

-Συγνώμη σε όλους σας δε θα ξαναγίνει αυτό, σας έβαλα σε μεγάλο μπελά, έθεσα τον ευατό μου σε κίνδυνο, συγχωρέστε με και σας υπόσχομαι πως πάντα θα τρώω τελευταία στο τραπέζι το φαγητό μου και ποτέ δε θα ξαναζητήσω παραπάνω, είπε η αρκουδίτσα!

Έτσι γύρισαν πίσω στο σπίτι όλοι χαρούμενοι και έκαναν έναν μεγάλο πάρτι για να γιορτάσουν το γεγονός αυτό!

Σ'έν α
 μ ι κ ρ ό
 χ ω ρ ι ό
 ή τ α ν μ ι α
 α λ ε π ο ύ
 τ ό σ ο
 γ ν ω σ τ ή
 Μ έ χ ρ ι π ο υ
 τ η ξ έ ρ ω
 κ α ι ε γ ώ ,
 η κ υ ρ ά
 Μ ά ρ ω η
 π ο ν η ρ ή !
 Μ ι α μ έ ρ α
 ξ α φ ν ι κ α
 θ έ λ η σ ε ν ~
 β γ ά λ ε ι
 λ ε φ τ ά
 Π ή γ ε
 λ ο ι π ό ν
 σ τ η
 τ ρ ά π ε ζ α

Έ ξ υ π ν η
 τ ι ν α σ α ς
 π ώ π ό σ ο
 π ο λ ύ τ η ν
 α γ α π ώ .

Σ υ ν ά ν τ η -
 σ ε
 κ ε ί τ ο ν
 Α λ ι γ ά -
 τ ο ρ α
 Μ π ά μ π η

Χ α ι ρ ε τ ή -
 θ η κ α ν
 λ ο ι π ό ν
 π ή ρ ε η
 α λ ε π ο ύ
 λ ε φ τ ά
 κ α ι
 ε φ υ γ ε
 γ ι α τ ο
 σ π ι τ ι !

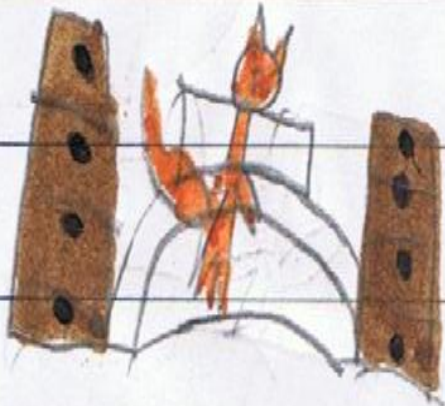
Η Άλσπου μας

πήγε στο σπίτι

για να κάνει μπανάκι

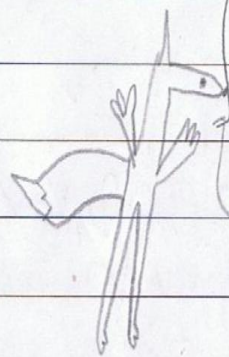
και να πείσει για

νηπιάκι

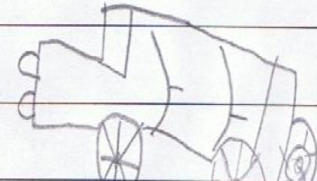
Ησθε πρωί
μερά και αν
θα γιορτάσει
θα χαρεί
πάρα πολύ

Η Άλσπου
η Πουμπή
Έχει σήμερα
γιορτή δηλαδή
έχει γενέθλια
Το λέει με μια
φωνή

Έχω γενέθλια
γίνουμνε. Πρέπει
να καλέσω πολλά
τα παιδιά.

Πήγε το ποδήλατο και πήγε να ψωνίσει

Και τι φωνία έκανε
παιδιά;

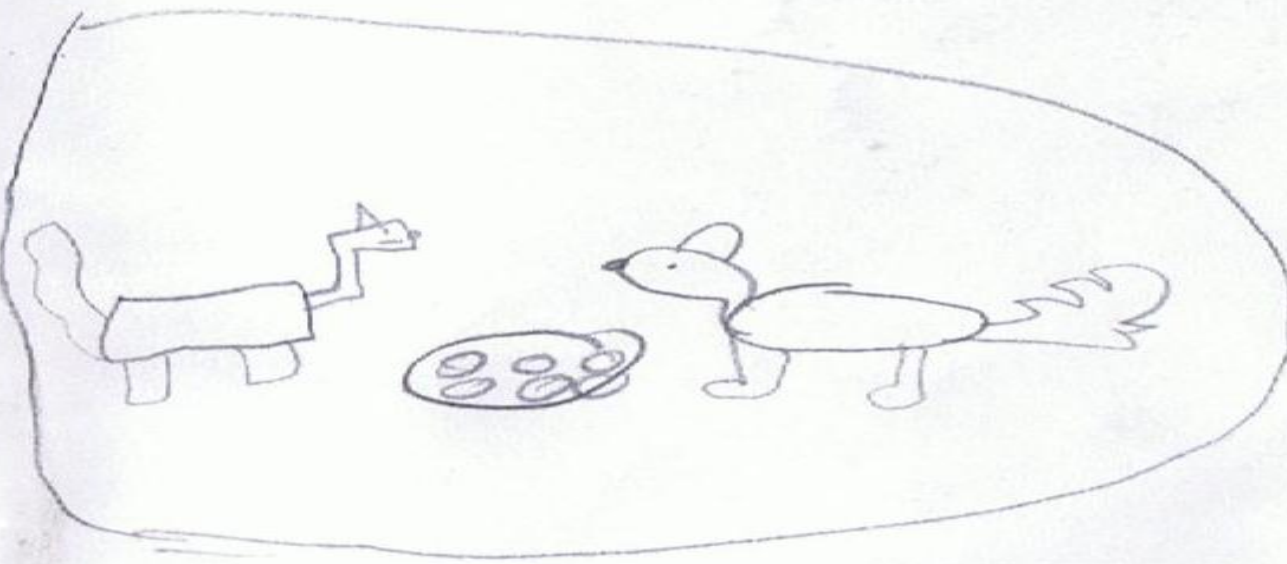
Μα φυσικά κοτόπουλα
αρπαξε η κυρα Μάρω
απο τη γειτονιά!

Ανέξοδα
λοιπόν γιόρτασε
τα γενέθλια αυτά

με νόστιμα κοτόπουλα
γειτονικά!

Η Γατα και
ο σκύλος

Ιωάννα Τσαουσά Δ' 2013-2014

Μια φορά και ένα καιρό ζούσαν ένας σκύλος μαζί με μια γάτα ..

Ο σκύλος με τη γάτα τσακώνονταν συνεχώς ..

Ο σκύλος όλο πείραζε με τα λόγια του τη γάτα και της έλεγε συνεχώς διάφορα:

-Εσύ είσαι γάτα ,γι αυτό μυρίζεις τόσο άσχημα.

-Α ναι;Ενώ εσυ που είσαι σκύλος μυρίζεις σα γαλλικό άρωμα;»απαντούσε πειραγμένη η γάτα.

-'Ας γελάσω ,εσύ πότε σου δεν έχεις κάνει ένα μπάνιο,απάντησε ο σκύλος

Η γατούλα ενοιωθε άσχημα και έτσι σχεδόν πάντα άρχιζε ο γατοσκυλοκαβγάς!

-ΝΙΑΟΥ!!!ΓΑΒ @#\$%^\$ΝΙΑΟΥ!!!!!&%^*%*

Τότε η γατούλα που ήταν πως να το κάνουμε και η πιο συναισθηματική σκέφτηκε πως δεν υπάρχει νόημα να τσακώνονται συνεχώς

Σκέφτηκε λοιπόν να βάλει ένα αγώνα με το σκύλο και όποιος θα νικούσε θα επέβαλε στον αντίπαλό του τη θέλησή του..

Έτσι και έγινε λοιπόν.

Ο αγώνας άρχισε και σκύλος και γάτα ήσαν ισοδύναμοι!

Μόλις έπαιρνε προβάδισμα ο ένας τον έφτανε ο άλλος!

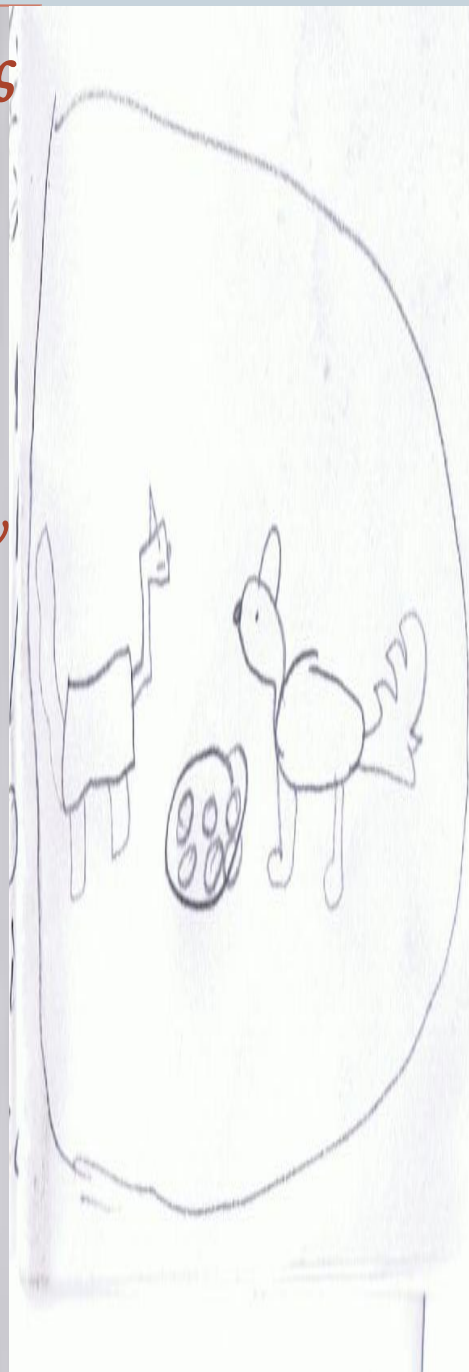
Τότε γρήγορα κάταλαβαν πως ήταν μάταιος ο αγώνας και αποφάσισαν να σταματήσουν οι καβγάδες και να ζήσουν την υπόλοιπη ζωή τους ως δυο καλοί φίλοι!

Ο Σκύλος ζήτησε συγνώμη απο τη γάτα τότε όλα ηρέμησαν και ήταν και οι δυο ευτυχισμένοι!

Τόσο ευτυχισμένοι που μοιράστηκαν το ίδιο πιάτο με το φαγητό .

Αφού μόνιασαν αυτοι οι δυο τότε όλα ειναι δυνατά

ΤΕΛΟΣ!!!!

Μια φορά και ένα καιρό ήταν μια
κακιά κοπέλα που την έλεγαν
κοκκινοσκουφίτσα.

Ένα όμορφο πρωινό ο λύκος ξεκίνησε
να πάει φαγητό στη γιαγιά του!

Στο δρόμο που πήγαινε συνάντησε
την κοκκινοσκουφίτσα

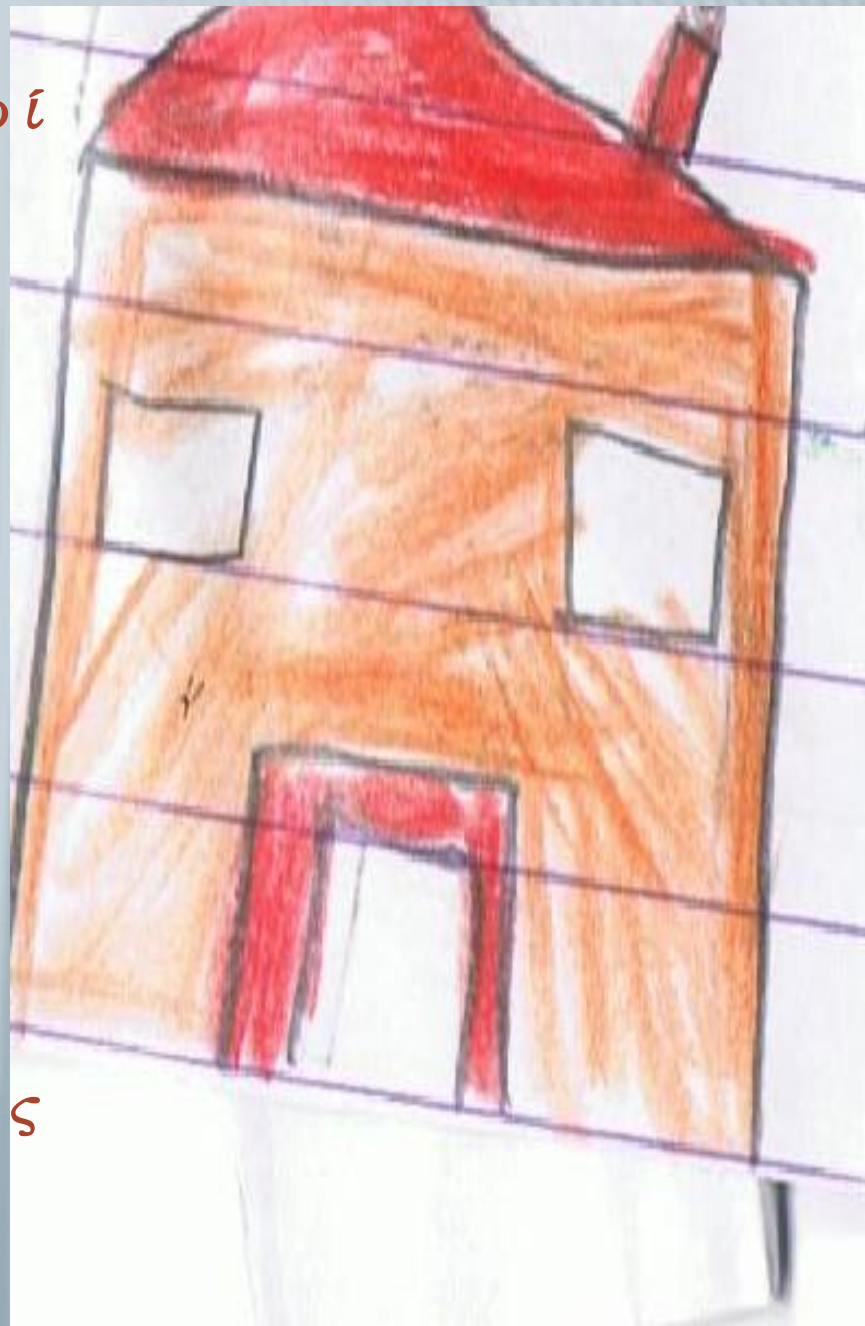
-Πού πάς ρώτησε το
λύκο η κοκκινοσκουφί
τσα.

-Πάω φαγητό στη
γιαγιάκα μου που
είναι

άρρωστη, απάντησε ο
λύκος και προχώρησε
πιο πέρα.

Καθώς πήγαινε είδε
κάτι όμορφα
λουλούδια και
ισταμάτησε να τα
μαζέψει.

Όταν έφτασε σπίτι της
γιαγιάς του είδε την
πόρτα ανοικτή.

- Γιαγιά γιατί δε φοράς γυαλιά; ρώτησε ο λύκος
- Αφου βλέπω καλά, απάντησε η γιαγιά
- Γιαγιάκα γιατί είσαι κοντή; ξαναρώτησε ο λύκος
- Γιατί είμαι η κοκκινοσκουφίτσα και θα σε κλείσω στο κλουβί Ένας κυνηγός που άκουσε φωνές πλησίασε και μπήκε στο σπίτι!

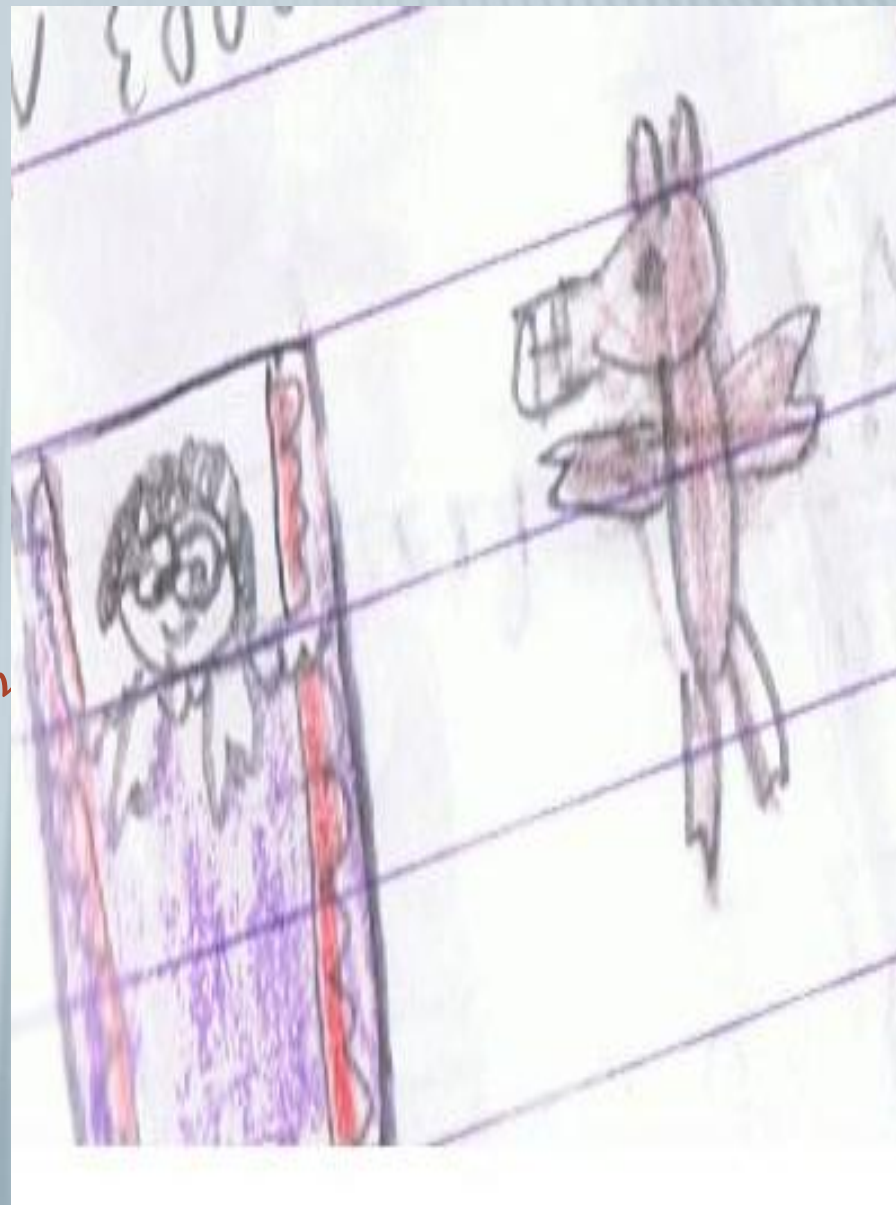

Τότε είδε την
κοκκινοσκουφίτσα να
κυνηγάει το λύκο.

Ο κυνηγός πυροβόλησε
στον αέρα και η
κοκκινοσκουφίτσα
φοβήθηκε και έφυγε.

Ο λύκος έβγαλε από την
ντουλάπα τη γιαγιά, την
έβαλε στο κρεβάτι και
της έδωσε νερό και
φαγητό.

Ευχαρίστησε τον κυνηγό
και έζησαν αυτοί καλά
και εμείς καλύτερα!!

ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΑΓΡΙΟΥΣ